

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

De contraria uirtute Cap. vi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

166 DE PRAEPARATIONE EVANGELICA

De Contraria. CAPVT VI.

Nunc cōsequens esse uidetur, ut qualem Hebrei de cōtra/
ria uictute doctriñā tradiderunt, perspiciamus. Virtutes
igītū ministrantes, & sp̄ritus, qui ad ministeriū mittunt
propter eos, qui æternæ cōsecuturi uitæ sunt hæreditatē,
sanctos dico angelos dei diuina luce frui, ac idcirco luminaribus cæ
hi cōferri, docti a scriptura credidimus, a q̄bus pueri qdam sp̄ritus,
cum sua nequitia diuinā lucem suscipere nequerint, tenebræ factæ
sunt. Quorū primum, qui etiā alijs defectionis causa fuit, quoniā
penitus propter impietatē suā in terrā dec̄dit, quiq; totius ueneno/
se prauitatis auctor est, sponte a lumine ad tenebras lapsus draco/
nem serpenteq; latiferi ueneni productore atrocerem bæluā, & leonē
humanis carnibus uiuentē, ac deniq; basiliscū scriptura solet appellare.
Causa ȳo qualapsus est furor mētis & arrogantia hoc pacto di
citur fuisse. Quomodo decidit de caelo lucifer, qui manē erit, cōtri/
tus est terrā, qui mittit ad om̄ies gentes tu autē dixisti in mente tua,
in cælum ascendā, super astra ponā sedem meā, & ero altissimo simi/
lis. Et rursus. Hec dicit dominus, quoniā exaltatū est cor tuū: dixisti
deus, ego sum, & domiciliū dei habito. Et iterū. In monte dei natus
es, inter igneos lapides immaculatus in diebus tuis, ex quo die creatus
es. donec iniustitiæ inuentæ in te sunt. Exaltatū est cor tuum in pul/
chritudine tua, corrupta est sciētia tua cum pulchritudine tua, pro/
pter multitudinē delictorū tuorū in terrā deieci te. His uerbis aper/
rissime cum superioribus illiū uirtutibus cōuersatum fuisse docemur.
Et quoniā ceruīces extulit propter arrogantiam decidisse, sub quo
innumerabiles qdam sunt sp̄ritus, simili impietatis errore, p̄ lucida
diuina regia beatac̄ habitatione ad cōuenientia sibi ac om̄ibus im/
p̄is loca tartari sentētia dei depulsi. Quæ loca abyssum diuina scri/
ptura & tenebras, nō has, sed quas diuina uerba intelligunt, solet ap/
pellare. Ex numero quorū multi exercitationis hoīum gratia in ter/
ra & regione, q̄ sublima est, derelicti erroris humani, & impietatis
gentium cōcausa simul fuerunt, q̄bus interdū nomina indit scriptu/
ra, malignos sp̄ritus & dæmonas, potestates & principatus mundi
huius appellās. Interdum symbolice, cum piū atq; religiosum uir/
ne multitudinem dēmonum formidet, hortet. Super aspidem enim

ait

alt ambulabis, & conculcabis leonem & draconem. Signum autem est deum ab ipsis odio haberi, eiusq; ugluntia repugnare, quoniam se ipsos deos putari cupiunt, & dei cultū in se trāsierre conant, dīui/nationibus atq; oraculis tanq; incētiis stultos allicītes, quos a deo rapientes, ad profundū impietatis detrudunt. Solis aut̄ Hebreis ma/litia illorū a prīscis fuit intellecta tēporibus apertissime damnātibus vīmes deos gentiū dæmonas esse. Nunc autē dei gratia per Saluato/ris nostri euangelicā doctrinā uniuersus orbis uinculū dæmonū solutus. Deum uerum glorificat.

De hominum natura. CAP. VII.

Sed Phoenicum qđem ac Aegyptiorū Theologia, casu homi/num cæterorūq; animalium productionem factam e terra di/cebat, nullum inter rationalem animā & irrationalē substā/tiā discrīmen arbitrata, qbus abiectis Hebraeos laudamus, q pulcherrime, ac sapiētissime, ac ideo uerissime de prima hominum productione docuerūt, dupliquā natura constitutū esse homi/nem afferētes, cuius altera pars cum incorporeā & īmortalis sit, ue/rus homo existit ad imaginē & similitudinē dei, non fortuna & ea/su, sed a deo ipso creatus. Voluit em̄ supra omnia causa non ea/re rationabilib⁹ terrā animalib⁹, ut non solū a cælestib⁹, uerum/etiam a degētib⁹ in terram maiestas sua laudaref. Itaq; dixisse deū scriptura testat, Faciamus hominē ad imaginē & similitudinē nostrā. Et fecit deus hominē ad imaginē & similitudinē suam fecit eum. Et rursus. Formauit igit̄ deus hominē de limo terræ, & inspi/rauit in faciē eius spiraculum uitæ, & factus homo in animā uiuen/tem. Quē textum Iudæus Phylo exponens, his uerbis utitur. Cæte/ri quidem ab ætherea natura mentē nostrā constare dicentes, æthe/ri affīnem esse hominē uioluerunt. Moses autē ille nulli creaturā rōnalem animā simile, sed nomisima dei uerboso insignitū esse uoluit. Inspirauit enim deus in faciem eius spiraculum uitæ, & factus est homo in animam uiuentem. Et quoniam necesse est mit/tenti, missum similem esse, idcirco ad imaginē dei homo, non ad imaginē creaturarum alicui factus esse afferitur. Anima igit̄ ho/minis uerbo dei designata, necesse fuit corpus quoq; ad fulgentissi/mas partes mundi uiuum erigere. Hæc Phylo. Nō ergo absq; causa

q. iij cætera